

תְּתַנּוּעַת הַחֲסִידוֹת מִצִּיגָה:
רַבִּי לֹוי יִצְחָק
מִבֶּרְדִּיטְשׁוֹב
וְסוֹד הַבִּרְכָּה הָאֲמִתִּית
מָה חָשׁוֹב יוֹתֵר – מַלְאִים
טוֹבוֹת אוֹ מַעֲשִׂים?

מִי יַעֲזֹר לַכֹּלָה הַיְּתוּמָה?

יוֹם אֶחָד, הִגִּיעָה לְבֵיתוֹ שֶׁל
הָרַב נַעֲרָה צְעִירָה וַיְתוּמָה, בּוֹכָה
בּוֹכָה וְעֹצוּבָה.

עוֹד מַעֲט אָנִי מִתְחַתֵּנָת,
הִיא לְחָשָׁה, "אֵךְ אֵין לִי הוֹרִים.
וְאֵין לִי אָפֶלֶוּ מִטְּבַע אֶחָד כִּדִּי
כִּדִּי לְקִנּוּת לָחֶם וּבִגְדִים לְחֻתְנָה!
אֵיךְ אוֹכֵל לְשֹׂמֵחַ?"

הַבְּטָחוֹן בַּיָּשׁ

רַבִּי לֹוי יִצְחָק חֵידָה וְעֵינָיו
בָּרְקוּ מֵאַהֲבָה:

”אַל תִּבְכִּי, בְּתִי! הַיָּשׁ יִתְבָּרֵךְ
אִף פַּעַם לֹא עוֹזֵב יְתוּמִים.
הוּא תָמִיד שׁוֹמֵר עָלֵינוּ!
מָחָר בִּבְקָר אֵצֶא בְּעֶצְמִי
לְדַרְכִּים, כְּדִי לְאַסֵּךְ, כְּדִי
לְאַסֵּף עֲבוּרָה כֶּסֶף לְמִצְוָה.”

מסע של אהבה מתוך מסירות נפש

הבקר היה קר מאוד. רוח סוערת ושלג לבן כסו את הכל.
העגלה קפצה בבוץ הקפוא – "בום-טראח!"

האצבעות של הרב קפאו מקור, אך בלבו הוא הרגיש אש חמה. האש של מצוות הכנסת כלה!

הַבַּיִת הַחֹם שֶׁל הָרַב הָעָשִׂיר
רַבִּי לִוִּי יִצְחָק עָצַר לִפְנֵי בֵּית מַרְשֵׁים מֵאֲבֹן וְנִקַּשׁ בְּדָלָת.

בְּפָנִים, הַבַּיִת הָיָה מָלֵא בָּאוֹר וְחֹם נְעִים...
תִּנּוֹר מְחַמֵּם בָּעֵר ("פִּיץ-פֶּאץ"), מָרָק מֵהֶבִיל עֹמֵד עַל הַשְּׁלֶחָן,
וְרַב עָשִׂיר יָשָׁב בְּנוּחוֹת וְלָמַד תּוֹרָה.

שְׂמִיחָה וְהִתְרַגְּשׁוּת

בְּעַל הַבַּיִת שְׂמִיחַ מְאֹד לִרְאוֹת אֶת הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל.
"שְׁלוֹם עָלֵיכֶם רַבִּי יֵקָר! אֵיזָה כְּבוֹד!" קָרָא הָעָשִׂיר.

רַבִּי לוֹי יִצְחָק לָקַח נְשִׁימָה וְסִפֵּר לוֹ מִיד עַל מַצָּבָה
הַכּוֹאֵב שֶׁל הַכֹּלָה הִיתּוּמָה, וּבִקֵּשׁ תְּרוּמָה עֲבוּרָה.

בְּרָכוֹת יָפוֹת... אַךְ בְּלִי מַטְבָּעוֹת

הָרַב הָעָשִׂיר נֶאֱנַמַּח מַצֵּעַר, נִשָּׂא אֶת יָדָיו לַשָּׁמַיִם וְאָמַר:
"אֵיזוֹ מִצְוָה אֲצִילָה אֶתָּה עוֹשֶׂה! תִּזְכֶּה לְהַצְלָחָה גְּדוֹלָה!"
שֶׁהַשֵּׁם יֵאִיר דְּרָכְךָ וְתִצְלִיחַ לְאַסֵּף הַמּוֹן כֶּסֶף מִיְּהוּדִים אֲחֵרִים."
וְאָז... סִיּוֹם אֶת הַבְּרָכָה, וַיָּשֶׁב לְלַמֵּד בְּלִי לָתֵת אֶפְלוֹ שֶׁקֶל אֶחָד.

הָאֵם כֶּךָ עוֹזְרִים?

נִשְׁקָט עָמוֹק יָרֵד בַּחֲדָר. הָאֲרָנָק נִשְׁאָר סָגוֹר וְחָתוּם.
רַבִּי לֹוִי יִצְחָק חָשַׁב בְּלִבּוֹ:

"כָּלֹּם מְלִים יָפוֹת וּבִרְכוּת, מִשְׁבִּיעוֹת כָּלָה רֵעָה וִיתוּמָה?"
אָבֵל הַצִּדִּיק לֹא כָעַס! הוּא מָצָא דֶּרֶךְ חֲכָמָה לְלַמֵּד מִהַתוֹרָה.

שְׁעוֹר תּוֹרָה מֵהַצַּדִּיק

'כְּבוֹד הָרַב, הַבְּרָכוֹת שֶׁלָּךְ נִפְלְאוֹת, חַיִּיךָ רַבִּי לֹוִי יִצְחָק.
אֲךָ בּוֹא וְנִלְמַד יַחַד פָּסוּק מִפָּרָשַׁת 'לָךְ-לָךְ'.
הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת עַל מֶלֶכִּי-צֶדֶק, אָדָם קְדוֹשׁ שֶׁמְבַרֵּךְ בְּשֵׁם הַשֵּׁם,
אֲשֶׁר פָּגַשׁ אֶת אֲבִרָהּם אָבִינוּ שֶׁהָיָה עֵיף וְרַעֲב. מָה הוּא עוֹשֶׂה?"

וּמִלְכִּי-צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּיז... וַיְבָרְכֵהוּ

1. קודם כל: "וְהוֹצִיא לָחֶם וַיֵּיז" – קודם צריך לעזור בידים ובכיס! (עזרה מעשית).

2. ורק אחר כך: "וַיְבָרְכֵהוּ" – מותר גם לברך מלים טובות.

ברכה או מעשה: קודם מעשה – ורק אז ברכה!
ברכה היא דבר טוב, אבל מספן צריך קדם כל... מעשה!

An illustration of a man with a grey beard and a black hat, wearing a dark blue coat, pouring a large amount of gold and silver coins from a brown leather bag into the open hands of two other people. The background is a deep blue with soft, glowing light rays and small white stars. The man's face is lit up with a joyful expression. The coins are falling in a cascade, creating a sense of abundance. The two hands receiving the coins belong to people whose faces are not fully visible, but their expressions suggest surprise and delight.

ממלים למעשים

דממה מלאה את החדר. העשיר
האדים מבושה, אבל מיד קמו
קמו דברי התורה בלב.

"אתה צודק, רבי הקדוש! מה
עשיתי..." חייך העשיר בחרטה.

הוא הוציא את כיס המטבעות שלו,
ומנה תרומה ענקית לתוך ידיו
של סגורן של ישראל.

"הנה הלחם והיין שלי," הוא אמר
בשמחה, "ועכשו... הנה הברכה
להצלחה!"

לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת מִצְוָה

הַמַּסַּע חֲזָרָה כְּבָר לֹא הָיָה קָר – הוּא הָיָה מָלֵא בְּאַשׁ הַמִּצְוָה!
בְּזִכּוֹת מַעֲשֵׂה אֲמָתִי שֶׁל חֹסֵד וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל,
הַכֶּלֶה הִיתּוּמָה הַתַּחֲתָנָה בְּכָבוֹד, בְּשִׁפְעַע אוֹכֵל וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, כְּדָת וְכִדְיוֹ.

מה אֲנַחֲנוּ לומדים מהצדיק?
רבי לוי יצחק מלמד אותנו, שצדיקים גדולים לא רק יושבים לברך אנשים.
הם "מורידים ידים אל הבוץ או השלג" כדי לעזור ליהודי שכוּאב לו!
אֲנַחֲנוּ מתפללים ומאמינים בשם בכל הלב – ודוקא בגלל זה, אֲנַחֲנוּ פועלים ועושים חסד
בידים הפרטיות שלנו!

בְּרָכָה אוּ מַעֲשֵׂה: הַקְלָמָר שְׁנִפֵּל בַּכֶּתֶה

כְּשֶׁחֵבֵר מִפִּיל אֶת הַקְלָמָר... אֵיךְ נִגִּיב?

הַדֶּרֶךְ שֶׁל הַצִּדִּיק (מַעֲשֵׂה):
מִתְכּוֹפְפִים, מְרִימִים עִמּוֹ אֶת הָעֵפְרוֹנוֹת,
וְאֵז אוֹמְרִים "שִׁיְהִי לָךְ יוֹם מְעוֹלָה!"

רַק בְּרָכָה (מְלִים):
עוֹמְדִים וְאוֹמְרִים: "אוֹי מִסָּכָן!
בְּהִצְלָחָה לְאַסֵּף מֵהָר שֶׁהַמוֹרָה יְבוֹא..."

הַמְּשִׁימָה שְׁלָנוּ לְמַחֵר בְּבִקְרָא! כְּשֶׁאַתֶּם רוֹאִים אִמָּא שְׂסוּחָבַת
שְׂקִית כְּבִידָה, אוֹ חֵבֶר שְׂמִבְקֵשׁ עֲזָרָה, תִּזְכְּרוּ אֶת חִיקַת הַצַּדִּיק:
1. קִדָּם כָּל, מוֹשִׁיטִים יָד בְּשִׂמְחָה כְּדִי לַעֲזֹר.
2. וְרַק אַחֵר כֵּךְ – מְבָרְכִים, אוֹמְרִים מְלָה טוֹבָה וּמוֹדִים לַשֵּׁם.
כֵּךְ יְלָדִים מַעֲשִׂיִם בּוֹנִים אֶת הָעוֹלָם, בְּמַעֲשֵׂי חֶסֶד וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּית!